

רוב בניו וקניניו על העץ תלית. יל"פ עפ"ד
 הרמב"ם רפ"ט מעבדים דגוי רשאי למכור את
 בנו, ולפ"ז קניניו קאי ג"כ על בנו שהם קניניו
 למוכרם, [ולהאחרונים דס"ל בדעת הרמב"ם דרק
 בניו הקטנים יכול למכור יל"פ דבניו אלו
 הגדולים וקניניו אלו הקטנים וכמ"ש הרמב"ם
 בהל' חשוכה רפ"ו]. אך מש"כ רוב בניו צ"ע
 דבמגילה ט"ו ב' מבואר שהיו לו ר"ח בנים ולא
 תלו אלא י'. וי"ל דרוב בניו היינו רבי בניו
 דהיינו החשובים וכמש"כ במ"ב סי' תר"צ בשם
 הרוקח שאלו י' הי' כל א' שר על ת"ק אבל
 שאר בניו הדיוטות היו וכ"כ הא"ע (לעיל ה'
 י"א) בפ' ויספר להם המן את כבוד עשרו ורוב
 בניו דהכונה לחשיבות של בניו ע"ש. ועוד י"ל
 עפ"מ דמבואר בתוס' בחגיגה י"א א' (בד"ה
 ברום) שעשרת בני המן היו קטועי ראש מאתמול
 כשהרגום, ונתלו על העץ בלי הראש, וזהו רוב
 בניו שנתלה רוב גופם בלי הראש.